

Mira Akkanen

VANHEMPIEN KOKEMUS KASVATUSKUMPPANUUDESTA
TURUN ISPOISTEN-PETRELIUKSEN PÄIVÄHOITOYKSIKÖSSÄ

Sosiaalialan koulutusohjelma
2015

VANHEMPIEN KOKEMUS KASVATUSKUMPPANUUDESTA TURUN ISPOISTEN-PETRELIUKSEN PÄIVÄHOITOYKSIKÖSSÄ

Akkanen, Mira
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Sosiaali-alan koulutusohjelma
Tammikuu 2016
Ohjaaja: Ahosmäki, Merja
Sivumäärä: 28
Liitteitä: 2

Asiasanat: varhaiskasvatus, kasvatuskumppanuus, päiväkoti, vuorovaikutus

Opinnäytetyöni aiheena oli tutkia vanhempien kokemusta kasvatuskumppanuuden toteutumisesta Turun Ispoisten-Petrelin päivähoidoyksikön arjessa.

Työn teoriaosuudessa käsiteltiin varhaiskasvatusta Suomessa, kasvatuskumppanuutta sekä vuorovaikutusta. Teoriaosan jälkeen perehdyttiin Ispoisten-Petrelin päivähoidoyksikköön ja sen omaan varhaiskasvatussuunnitelmaan, sekä Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelmaan. Tutkimusosassa käytiin läpi kyselyn tulokset.

Opinnäytetyöni toteutin kvantitatiivisena eli määrällisenä tutkimuksena. Tutkimuksen toteutin lähettämällä päivähoidoyksikön kahteen päiväkotiin monivalintakysymyksiä sisältäneet kyselylomakkeet, joihin vanhemmat saivat vastata. Aineiston analysointi on toteutettu laskemalla vanhempien vastauksista prosentit ja tekemällä niistä taulukot ja avaamalla niitä kirjallisesti.

Tulosten tarkastelussa näkyi selkeästi, että vanhemmat ovat tyytyväisiä Ispoisten-Petrelin päivähoidoyksikköön hoitopaikkana ja siellä toteutuvaan kasvatuskumppanuuteen. Vanhemmat kokivat päiväkodin yleisen ilmapiirin hyväksi ja henkilökunnan luotettavaksi.

EXPERIENCES OF EDUCATIONAL PARTNERSHIP IN TURKU PETRELIUS- ISPOINEN DAYCARE UNIT

Akkanen, Mira

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in Social Services

January 2016

Supervisor: Ahomäki, Merja

Number of pages: 28

Appendices: 2

Keywords: early childhood education, educational partnership, interaction

The purpose of this thesis was to research how parents experience educational partnership in everyday life at Ispoinen-Petreljus day care unit in the City of Turku.

The theoretical part of this thesis studied early childhood education in Finland, educational partnership and interaction. After the theoretical part this thesis got acquainted with Ispoinen-Petreljus day care center and its early childhood plan. The research part reviewed the results of the questionnaire.

I executed my thesis as a quantitative research. I sent questionnaires to two day care centers and parents got to answer them. Analysis of the material is done by calculating percents from answers and making them into charts.

Reviewing the results showed clearly that parents are content with Ispoinen-Petreljus day care unit and its educational partnership. Parents experienced the atmosphere of the day care unit good and the staff reliable.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	VARHAISKASVATUS	6
2.1	Varhaiskasvatuslaki	6
2.2	Varhaiskasvatus Suomessa	6
2.3	Varhaiskasvatussuunnitelma.....	7
3	KASVATUSKUMPPANUUS	8
3.1	Kasvatuskumppanuus käsitteenä	8
3.2	Vuorovaikutus osana kasvatuskumppanuutta	9
3.1	Kasvatuskumppanuuden periaatteet.....	10
3.1.2	Kunnioitus	10
3.1.3	Luottamus	11
3.1.4	Dialogi	11
3.2	Kasvatuskumppanuuden toteutuminen käytännössä.....	11
3.2.1	Tutustuminen ja aloituskeskustelu	11
3.2.2	Tuonti- ja hakutilanteet.....	12
3.2.3	Kasvatuskeskustelut	12
3.2.4	Erityisen tuen tilanteet.....	13
4	ISPOISTEN-PETRELIUKSEN PÄIVÄHOITOYKSIKKÖ.....	14
4.1	Päivähoitoyksikkö lyhyesti	14
4.2	Kasvatuskumppanuus Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelmassa... 14	
4.3	Kasvatuskumppanuus yksikön varhaiskasvatussuunnitelmassa	15
5	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	15
5.1	Tutkimustehtävä.....	15
5.2	Tutkimusmenetelmät, toteutus ja analysointi	16
6	TUTKIMUSTULOKSET.....	16
6.1	Kasvatuskumppanuuden näkyminen päiväkodin arjessaa	17
6.2	Kehittämistoiveet kasvatuskumppanuutta koskien	25
7	POHDINTA.....	26
7.1	Tutkimuksen tavoitteiden toteutuminen ja johtopäätökset	26
7.2	Tutkimuksen luotettavuus ja validiteetti	27
7.3	Tutkimuksen eettisyys	27
	LÄHTEET.....	28
	LIITTEET	
	LIITE 1. Saatekirje vanhemmille	
	LIITE 2. Kyselylomake	

1 JOHDANTO

Tässä opinnäytetyössä tutkitaan kasvatuskumppanuutta ja sen toteutumista turkulaisessa Ispoisten-Petreliuksen päivähoitoyksikössä. Opinnäytetyön tavoitteena on tuoda esille näkemyksiä siitä, miten vanhemmat kokevat kasvatuskumppanuuden toteutuvan. Tutkimuksen avulla pyritään tuomaan esille kehittämistoiveita ja –ajatuksia, joita päivähoitoyksikön henkilökunta voi tarkastella ja tarvittaessa kehittää kasvatuskumppanuuden toteutumista yksikössään.

Opinnäytetyön toteutukseen kumppaniksi valikoitui Ispoisten-Petreliuksen päivähoitoyksikkö, koska pääsin tutustumaan siihen syksyn 2015 johtamis- ja kehittämistyön harjoittelussa. Aiheeksi valitsin kasvatuskumppanuuden, koska koen sen olevan aina ajankohtainen asia päiväkodeissa. Aiheen valintaan vaikutti myös se, että haluan tehdä tutkimukseni liittyen varhaiskasvatukseen, koska pyrin tulevaisuudessa työskentelemään varhaiskasvatuksen parissa ja suoritan myös lastentarhanopettajan pätevyyttä.

Opinnäytetyön teoriaosuudessa käsitellään varhaiskasvatustilaa ja varhaiskasvatusta Suomessa, vuorovaikutusta ja sen merkitystä sekä kasvatuskumppanuutta: sen periaatteita ja toteutumista päiväkodin arjessa.

Tutkimus toteutettiin kvantitatiivisena eli määrällisenä tutkimuksena keräten tutkimusaineistoa vanhemmilta kyselylomakkeen avulla. Kysely sisälsi monivalintakysymyksiä sekä avoimia kysymyksiä. Kävin jakamassa yksikön päiväkodeissa tutkimuslomakkeet lasten lokeroihin, josta vanhemmat saivat ne mukaansa. Vanhemmilla oli vastausaika noin viikon ajan, ja ajan päätyttyä kävin noutamassa nimettömästi täytetyt ja palautetut kyselyt päiväkodeilta. Palautetuista vastauslomakkeista voidaan todeta, että vanhemmat ovat tyytyväisiä Ispoisten-Petreliuksen päivähoitoyksikössä tapahtuvaan kasvatuskumppanuuteen. Vanhemmat kokevat yksikön hyvänä hoitopaikkana ja henkilökunnan osaavaksi, mukavaksi ja luotettavaksi. Lisäksi vanhemmat toivovat henkilökunnalta kykyä kuunnella vanhempien toiveita, tasapuolista suhtautumista ja kannustavaa asennetta lapseen, pikaista puuttumista kiusaamiseen sekä toimivaa tiedonkulkua.

2 VARHAISKASVATUS

2.1 Varhaiskasvatustilaki

Varhaiskasvatustilaisa säädätään lapsen oikeudesta varhaiskasvatukseen. Varhaiskasvatuksella tarkoitetaan lapsen suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostamaa kokonaisuutta. Laissa lasten päivähoidosta määritetään myös, että kunnan on huolehdittava lasten päivähoidon järjestämisestä asukkailleen. (Varhaiskasvatustilaki 8.5.2015/580, 1 §) Päivähoitoa voivat saada lapset, jotka eivät ole vielä oppivelvollisia. (Varhaiskasvatustilaki, 2 §) Varhaiskasvatuksen tavoitteena on mm. tukea lapsen iänmukaista kehitystä kokonaisvaltaisesti, tarjota suotuisa ja turvallinen kasvuympäristö, turvata mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet lasten ja varhaiskasvatustilhenkilöstön välillä, sekä tukea lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa kasvatustyössä. (Varhaiskasvatustilaki, 2 a §)

2.2 Varhaiskasvatus Suomessa

Jokaisella alle kouluikäisellä lapsella on oikeus saada varhaiskasvatusta. Vanhemmat voivat kuitenkin päättää lapsensa osallistumisesta varhaiskasvatukseen. Varhaiskasvatus on lapsen suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksellista vuorovaikutusta, jonka tavoitteena on edistää lasten tasapainoista kasvua, kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Varhaiskasvatusta voidaan järjestää päiväkodissa, perhepäivähoidossa tai muuna varhaiskasvatuksena, kuten kerho- ja leikkitoimintana. (Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen www-sivut 2015)

Suomalaisen varhaiskasvatuksen arvopohja perustuu kansainvälisiin lapsen oikeuksia määritteleviin sopimuksiin, kansallisiin säädöksiin ja muihin ohjaaviin asiakirjoihin. Lapsen oikeuksista keskeisin on ihmisarvo, mikä on määritetty Lapsen oikeuksia koskevassa yleissopimuksessa. Tähän perusarvoon liittyy neljä yleisperiaatetta, joita ovat syrjintäkielto ja lasten tasa-arvoinen kohtelu, lapsen edun tavoittelu, lapsen oikeus elämään ja täysipainoiseen kehittymiseen sekä lapsen mielipiteen huomioon ottaminen. (STAKES 2005, 12)

Päivähoitolaissa määritellään varhaiskasvatukselle seitsemän eri kasvatustavoitetta, jotka kertovat mihin kasvatuksella pyritään. Näitä tavoitteita ovat fyysinen, sosiaalinen, emotionaalinen, älyllinen, esteettinen, eettinen sekä uskonnollinen kasvatus. Fyysiseen tavoitteeseen sisältyy lapsen fyysisen ja motorisen kasvun ja kehityksen tukeminen, päivittäisen liikunnantarpeen turvaaminen sekä liikunnan ja toiminnan tuomasta hyvästä olost nauttiminen. Sosiaaliseen tavoitteeseen kuuluu lapsen sosiaalisuuden ja sosiaalisten taitojen tukeminen yksin ja vertaisryhmässä, hyvien käytöstopojen oppiminen sekä harjaannuttaa yhteistyöhön, muiden huomioon ottamiseen ja erilaisten mielipiteiden hyväksymiseen. Emotionaalinen tavoite on vahvistaa lapsen tunne-elämää, kehittää itsetuntoa ja myönteistä minäkuvaa, opettaa lasta ilmaisemaan erilaisia tunteita sekä hallitsemaan tunteitaan. Älylliseen tavoitteeseen kuuluu lapsen tiedonhalun herättäminen, kielellisen ilmaisun, ajattelukyvyyn ja luovuuden kehittyminen, käsite- ja sanavaraston laajentuminen sekä oppimaan oppiminen. Esteettiseen tavoitteeseen sisältyy lapsen esteettisyyden vahvistaminen ja kehittäminen, mielikuvituksen rikastuminen, itseilmaisukeinojen kehittyminen. Eettinen tavoite on vahvistaa ja kehittää lapsen moraalialia ja eettisyyttä, hyvän ja pahan sekä oikean ja väärän erojen selkiinnyttäminen, vastuuntunnon kehittyminen sekä ystävyyden merkityksen ymmärtäminen. Uskonnolliseen tavoitteeseen sisältyy lapsen uskontokasvatuksen tukeminen ja erilaisten katsomustapojen hyväksymään oppiminen. (Hellman-Suominen, Järvinen, Laine 2009, 128-129)

2.3 Varhaiskasvatussuunnitelma

Stakes (nykyinen THL) laati Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet (Vasu:n perusteet) yhteistyössä sosiaali- ja terveysministeriön, opetusministeriön, Opetushallituksen, Suomen Kuntaliiton ja muiden asiantuntijatahojen kanssa. Vasu:n perusteet valmistui vuonna 2003 ja toinen tarkistettu painos ilmestyi vuonna 2005. (Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen www-sivut, 2015)

Lapsen varhaiskasvatus perustuu päiväkodin henkilöstön ja vanhempien yhdessä hoitosuhteen alussa laatimaan varhaiskasvatussuunnitelmaan, jonka tavoitteena on lapsen yksilöllisyyden ja vanhempien näkemysten huomiointi toimintaa järjestäessä. (Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen www-sivut, 2015)

Varhaiskasvatussuunnitelman laatii yksikön henkilöstö. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan kaikille päivähoitossa oleville lapsille yhteistyössä vanhempien kanssa ja sen toteutumista arvioidaan säännöllisesti. Varhaiskasvatussuunnitelmassa otetaan huomioon lapsen kokemukset, tämän hetkiset tarpeet, mielenkiinnon kohteet, vahvuudet ja mahdollinen yksilöllisen tuen tarve. Keskustelussa vanhempien kanssa keskitytään kuitenkin erityistä huomiota lapsen kehitystä vahvistaviin hyviin puoliin. Jos lapsen hyvinvoinnista ilmenee huolta, otetaan asia esille mahdollisimman konkreettisenä ja haetaan ratkaisua asiaan yhdessä vanhempien kanssa. Varhaiskasvatussuunnitelmassa sovitaan vanhempien kanssa yhteistyön toimintatavoista. (STAKES 2005, 32-33)

3 KASVATUSKUMPPANUUS

3.1 Kasvatuskumppanuus käsitteenä

Kasvatuskumppanuudella varhaiskasvatuksessa tarkoitetaan vanhempien ja kasvatushenkilöstön tietoista sitoutumista toimimaan yhdessä lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukena. Kasvatuskumppanuus lähtee lapsen tarpeista, jolloin varhaiskasvatuksessa toimintaa ohjaa lapsen edun ja oikeuksien toteutuminen. Kasvatuskumppanuuden syntyminen edellyttää keskinäistä luottamusta, tasavertaisuutta ja kunnioittamista. Ensisijainen kasvatusoikeus ja -vastuu ja lapsesta onkin vanhemmilla. Kasvatushenkilökunnalla taas on ammatillinen tieto ja osaaminen, sekä vastuu kasvatuskumppanuuden ja yhteistyön edellytysten luomisesta. Vanhempien ja varhaiskasvattajien tiedot lapsesta luovatkin yhdessä parhaat edellytykset lapsen kasvun ja hyvinvoinnin turvaamiseksi. (STAKES 2005, 32)

Kumppanuudessa vanhempien ja kasvatushenkilöstön roolit ja asema suhteessa lapseen käsitetään tasavertaiseksi, mutta ne ovat tehtäviltään erilaiset: ”henkilöstön vastuulla on luoda edellytykset kumppanuudelle ja toteuttaa kumppanuusperusteista kasvatusyhteistyötä osana lapsen varhaiskasvatusta ja perheiden kanssa tehtävää yhteistyötä”. (Kekkonen 2012, 42) Kasvatuskumppanuus rakentuu vuorovaikutukselle, jota

ohjaa kuulemisen, kunnioituksen, luottamuksen ja dialogisuuden periaatteet. (Kaskela & Kekkonen 2006, 32-40) Kumppanuusperusteisessa yhteistyössä kasvatushenkilöstö ja vanhemmat antavat ja vastaanottavat monipuolisesti tietoa lapsen päivän kulusta niin päivähoitossa kuin kotona. Kasvatushenkilöstön kuuluukin rakentaa kumppanuutta niin, että aikuiset päivähoitossa ja kotona voivat yhteisesti jakaa tietoja ja havaintoja lapsesta ja lapsen tavoista toimia. Kumppanuusyhteistyössä yhdistyy työntekijän ammatillinen osaaminen ja vanhemman oman lapsensa tuntemus. (Kekkonen. 2012, 43)

Kasvatuskumppanuuden kehittymisen haasteina on tänä päivänä päivähoiton lapsiryhmien muutokset, lyhytaikaiset kasvattajasuhteet ja uusien kasvatuskumppanuussuhteiden rakentaminen. (Hellman-Suominen, Järvinen & Laine 2013, 119)

3.2 Vuorovaikutus osana kasvatuskumppanuutta

Vuorovaikutus on lakea käsite ja se voi olla hyvin monimuotoista. Nykyisin puhutaan mm. dialogisuudesta, verkostoitumisesta, yhteistyöstä, moniammatillisuudesta sekä asiakaslähtöisyydestä. Vuorovaikutuksen moninaisuudesta johtuen, on valtavat määrät erilaisia työkaluja erilaisten asiakkaiden kohtaamiseen. Kaikkiin ihmisiin ei voida soveltaa samoja menetelmiä, sillä jokainen vuorovaikutustilanne on erilainen osapuolista riippuen. (Mönkkönen 2007, 15)

Hyvän ammatillisen vuorovaikutuksen edellytyksiä ovat mm. vuorovaikutusvastuu, molemminpuolinen kunnioitus, vastuu omista ajatuksista, tunteista ja teoista, rehellisyys sekä asiakaslähtöisyys. Varhaiskasvatus onkin ihmissuhdetyötä, jossa tarvitaan hyviä vuorovaikutustaitoja. (Hellman-Suominen, Järvinen & Laine 2013, 159) Vanhempien kanssa tehtävää yhteistyötä ja sen merkitystä ei voi riittävästi korostaa. Kasvattaja tarvitsee työssään sekä omaa, että vanhempien asiantuntijuutta. Vanhempien asiantuntijuus on yksilökohtaista, ja se kohdistuu omaan lapseen. Vanhemmilla on esimerkiksi oleellista tietoa lapsesta, lapsen luonteesta, lapsen tavoista, tottumuksista, perheen kulttuurista ja kasvatuskäytännöistä sekä arvio lapsen kehityksestä. Oleellista on, että sekä vanhemmat, että ammattikasvattajat ovat kiinnostuneita lapsesta ja lapsen kehityksestä. (Koivunen 2009, 156-157)

3.1 Kasvatuskumppanuuden periaatteet

Kasvatuskumppanuutta ohjaa tietyt periaatteet, joita ovat kuuleminen, kunnioitus, luottamus sekä dialogi. Seuraavissa kappaleissa tarkastelen näitä käsitteitä.

3.1.1 Kuuleminen

Vuoropuhelun keskeisimmät asiat ovat kuuntelu ja toisen kuuleminen. Kuuleminen on suhde toiseen ihmiseen. Kuulemiseen sisältyy aina läsnäolon vaatimus, joka näyttäytyy toiselle kiinnostuksena, empaattisuutena ja rehellisyytenä. Kuulemisen onnistumiseksi tulee luoda ilmapiiri, joka on turvallinen ja myönteinen. Kuunteleminen voi myös olla riskin ottamista, joka vaatii erilaisten tunteiden sietämistä, esimerkiksi suuttumuksen, ahdistuksen tai hämmennyksen. Kuulluksi tuleminen on kuitenkin eheytävä kokemus ja siksi keskeinen periaate kasvatuskumppanuudessa. (Kaskela & Kekkonen 2006, 32)

Kuuleminen ja kuunteleminen ei vaadi kasvatushenkilökunnalta paljoa, mutta se voi antaa vanhemmalle tunteen, että hänen kertomallaan on merkitystä ja häntä kuullaan. Tällaisesta esimerkki on tuonti- tai hakutilanteessa vanhemman kertoma pieni asian aamun sujumisesta tai toive koskien lapsen ulkovaatetusta.

3.1.2 Kunnioitus

Kunnioittava asenne on toisen ihmisen hyväksymistä ja arvostamista. Arvostava asenne ilmeneekin aina ajatuksina ja sitä kautta tekoina. Jokaisella ihmisellä on kaipuu tulla hyväksytyksi sellaisena kuin on. Myönteisyys ja avoimuus auttavat ihmistä ymmärtämään, että häntä kunnioitetaan ja arvostetaan. Kunnioitus helpottaakin todellisen vuorovaikutuksen syntymistä, jolloin on mahdollista tuoda asioita esille peittelemättä. Rehellisyys on tärkeä osa kunnioitusta. (Kaskela & Kekkonen 2006, 34)

3.1.3 Luottamus

Luottamusta rakennetaan kuulemisen ja kunnioituksen periaatteista. Sen syntyyn tarvitaan aikaa, yhteisiä kohtaamisia ja vuoropuhelua. Luottamuksen syntyyn vaikuttavat myös henkilöiden aikaisemmat kokemukset ja muistot samankaltaisista asioista ja tilanteista. Luottamus rakentuu vanhempien mahdollisuudesta vaikuttaa lapsensa hoitoon, kasvatukseen ja opetukseen. Arkinen vuoropuhelu päiväkodin ja vanhemman välillä lapsen liittyvistä asioista luo perustaa luottamukselle ja mahdollistaa yhteisymmärryksen lapsesta. Kasvatuskumppanuudelle keskeinen tavoite on luoda luottamuksellinen ilmapiiri työntekijöiden ja vanhempien välille. (Kaskela & Kekkonen 2006, 36)

3.1.4 Dialogi

Avain dialogiin on kuulemisessa. Dialogisuus on keskustelua, jossa on ydin, ja jossa ei valita puolta. Dialogi määritellään taidoksi ajatella, puhua ja toimia yhdessä. Dialogissa muodostetaan yhteistä ymmärrystä ja sovitellaan yhteen erilaisia näkemyksiä. Dialogiseen vuoropuheluun mahtuu myös eri mieltä oleminen, suorapuheisuus ja rehellisyys, koska dialogisuutta kannattelee kokemus kuulemisesta ja kunnioituksesta. (Kaskela & Kekkonen 2006, 38)

3.2 Kasvatuskumppanuuden toteutuminen käytännössä

3.2.1 Tutustuminen ja aloituskeskustelu

Kumppanuus alkaa aina tutustumisesta. Ehdotus tutustumiskäynnistä voidaan tehdä vanhemmalle heti kun perheelle vahvistetaan tieto lapsen päivähoitopaikasta. Tutustumiskäynnin tavoitteena on selventää perheelle asioita liittyen päivähoiton aloitukseen, keskustella perheen odotuksista ja toiveista, ja vastata perheen kysymyksiin. Aloituskeskustelun lähtökohtana on antaa puheenvuoro perheelle. (Kaskela & Kekko-

nen 2006, 41) Aloituskeskustelu olisi hyvä käydä ennen kuin lapsi aloittaa päivähoiton. Aloituskeskustelussa vanhemmat voivat kertoa päiväkodin työntekijälle oleellisia tietoja lapsestaan ja puhua kasvatuskäytännöistä. (Kekkonen 2012, 155)

Päivähoidon aloitukseen kuuluu lapsen ja vanhemman yhteinen tutustumisjakso hoitopaikassa. Jakson pituudesta ja sisällöstä on hyvä sopia jo aloituskeskustelussa. Tutustumisjakso auttaa lasta säilyttämään jatkuvuuden tunteen, kun siirtyminen kotoa päivähoitoon tapahtuu vaiheittain. Lapsen asettuminen päivähoitoon vaatii vanhempien ja kasvattajien tukea: lapsen erilaisia tunnetiloja ja mielialoja pitää vastaanottaa ja jakaa, jolloin tämän ymmärryksen ja huomioonottamisen avulla lapsen on mahdollista kokea turvallisuutta, kiintyä kasvattajiin ja asettua päivähoitoon. (Kaskela & Kekkonen 2006, 43)

3.2.2 Tuonti- ja hakutilanteet

Päivittäisissä kohtaamisissa lasta päivähoitoon tuodessa tai hakiessa, tapahtuu vanhemman ja kasvattajien välinen vuoropuhelu. Kasvattajien ja vanhempien jatkuva vuoropuhelu arkisissa tilanteissa, arkisista lasten asioista, avaa kummallekin osapuolelle tilaa puhua niin ongelmatilanteista kuin huolenaiheista. Myönteinen puhe lapsesta on tärkeää, sillä vanhemmalle lapsen hoitopäivään liittyvät arkisetkin asiat ovat arvokasta tietoa. (Kaskela & Kekkonen 2006, 44-45)

3.2.3 Kasvatuskeskustelut

Yksi keskeisimmistä kasvatuskumppanuuden areenoista on vanhempien kanssa käytävät kasvatuskeskustelut. Tavoitteena on, että vanhempien ja hoito- ja kasvatushenkilökunnan välillä käydään ainakin kerran vuodessa yksityiskohtaisempi keskustelu lapsesta ja lapsen varhaiskasvatuksesta. Kasvatuskeskustelut ovat nykyisin suurelta osin korvautumassa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa käsittelevillä vasu-keskusteluilla. Varhaiskasvatuskeskusteluissa luodaan yhteistä näkemystä lapsesta ja sovitaan yhteen vanhempien ja kasvattajien erilaisia tulkintoja lapsesta. Kasvatuskeskusteluissa on ensisijaisen tärkeää luoda vanhempien ja kasvattajan välille hyvä ja kannustava ilmapiiri. (Kaskela & Kekkonen 2006, 45-46)

3.2.4 Erityisen tuen tilanteet

Kun vanhempien ja kasvattajan välille on syntynyt luottamuksellinen suhde, on helppo ottaa puheeksi vaativampiakin asioita luontevasti. Parhaimmillaan avoimuuteen ja vastavuoroisuuteen pyrkivä vuoropuhelu vahvistaa keskustelun informatiivista sisältöä. Kasvatushenkilöstölle on kuitenkin haaste ylläpitää kumppanuuden ilmapiiriä niissä tilanteissa, joissa vanhempien ja työntekijöiden näkemykset yhteistyöstä, kasvatuskäsitteistä, lapsen hoidosta tai perheen ja päivähoidon vastuunjaosta eroavat. Ilmapiiriin on myös silloin erityisesti syytä kiinnittää huomiota, kun lapsen ja perheen elämäntilanne jostain syystä vaatii tavanomaista kasvatusyhteistyötä monipuolisempaa tukea tai apua. Erityisen tuen tilanteissa työntekijällä on haasteena toimia siten, että vanhemmilla pysyy luottamus henkilökuntaan. Ongelmatilanteissa työntekijöiden tapa käyttää kysymyksiä voi olla suuri merkitys sille, miten vanhemmat suhtautuvat asiaan. Avoimet kysymykset mahdollistavat vanhempien omien näkemysten ja ajatusten esille pääsyn. Kasvatuskumppanuuden ylläpitämistä erityistilanteissa voidaankin ajatella dialogisuutena: yhteisenä hämmästyksenä ilmiöstä, josta syntyy tunne, ettei kumpikaan tiedä, jolloin voidaan lähteä yhdessä etsimään yhteistä ymmärrystä ja ratkaisuja. (Kaskela & Kekkonen 2006, 46-48)

Huolen ottaminen puheeksi voikin olla henkilökunnalle pelottava asia. Pelon tunteen voi aiheuttaa se, että työntekijä ei tiedä, miten vanhemmat suhtautuvat asiaan. Toinen syy pelolle voi olla, että työntekijä pelkää vanhempien kanssa luodun suhteen muuttuvan toimimattomaksi ja vanhempien kohtaamisen vaikeutuvan jatkossa. Huoli on kuitenkin tärkeää ottaa vanhempien kanssa puheeksi heti, kun aihetta on. Huolesta keskusteltaessa on hyvä lähestyä asiaa kysymällä vanhemmilta, ovatko he huomanneet lapsessa samanlaisia asioita kuin kasvattaja ja mitä mieltä he ovat kasvattajan näkemyksistä. Vanhemmille pitää välittyä viesti, että he ovat asiantuntijoita suhteessa lapseensa ja heidän apunsa kasvattajalle on tärkeää. Luottamus on tässäkin suhteessa äärimmäisen tärkeää. Luottamuksellinen suhde syntyy, kun suhde on avoin ja suora., kasvattaja hyväksyy vanhemmat ja ottaa heidät vakavasti. Kasvattajan tulee itse olla myös uskottava, hänen on puhuttava totta ja säilytettävä vanhempien luottamukselliset asiat. (Koivunen 2009, 157-159)

4 ISPOISTEN-PETRELIUKSEN PÄIVÄHOITOYKSIKKÖ

4.1 Päivähoitoyksikkö lyhyesti

Ispoisten-Petrelituksen päivähoitoyksikkö kuuluu Turun eteläiseen varhaiskasvatusalueeseen. Päivähoitoyksikkö koostuu kahdesta eri yksiköstä: Ruiskadun päiväkoti ja Rätälänkadun päiväkoti. Päivähoitoyksikön molemmat yksiköt toimivat yhtenä päiväkötinä ja tekevät yhteistyötä, vaikka sijaitsevatkin pienen välimatkan päässä toisistaan.

Ispoisten-Petrelituksen päiväkodissa keskeisiä arvoja ovat mm. perusturvallisuus, itsetunnon vahvistaminen, yhteistyökykyisyys, suvaitsevaisuus, rehellisyys, vastuuntuntoisuus, vuorovaikutustaidot sekä ilo ja elämyksellisyys. Kasvattajien yhteisönä he ovat päättäneet, että asioista keskustellaan avoimesti, autetaan ja tuetaan toisia tarvittaessa ja että arvostetaan ja kunnioitetaan toisia ja työtä, jota yhdessä tehdään. Tavoitteena on luoda lapsille turvallinen ja viihtyisä ympäristö. (Ispoisten-Petrelituksen päivähoitoyksikön varhaiskasvatussuunnitelma, 2014)

4.2 Kasvatuskumppanuus Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelmassa

Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelmassa (2013) mainitaan, että kasvatushenkilöstö toimii yhdessä vanhempien kanssa lapsen parhaaksi ja ottaa huomioon lapsen vanhempien asiantuntijuuden omasta lapsestaan. Vanhempien ja kasvatushenkilöstön tulee sopia varhaiskasvatuksen toteuttamisessa tehtävästä yhteistyöstä ja toisiaan täydentävästä työnjaosta. Syksyllä 2012 on aloitettu kasvatuskumppanuuskoulutuksia, joiden tarkoituksena on syventää henkilöstön tietämystä kasvatuskumppanuuden osaluista ja oman toiminnan vaikutuksesta kasvatuskumppanuuden onnistumiselle. Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma määrittää, että yksikön oman varhaiskasvatussuunnitelman tulee kuvata keskeiset kasvatuskumppanuuden periaatteet ja toteuttamistavat yksikössä. Yksikön varhaiskasvatussuunnitelmassa pitää myös kuvata, millä tavoin vanhemmat voivat vaikuttaa yksikön varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan ja olla mukana sen arvioinnissa. Oleellisiksi 'kohtaamisiksi' Turun kaupungin

varhaiskasvatussuunnitelma määrittää lapsen sijoituspäätöksen, hoitosopimuksen teon, alkukeskustelun, tutustumisjakson, kasvatustieteelliset keskustelut, 'lapsen äänen kuulemisen' ja esiopetuksen. (Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma, 2013)

4.3 Kasvatuskumppanuus yksikön varhaiskasvatussuunnitelmassa

Ispoisten-Petrelituksen varhaiskasvatussuunnitelmassa (2014) mainitaan myös lyhyesti kasvatuskumppanuus ja sen määritelmä. Varhaiskasvatussuunnitelmaan on kirjattu, että vanhempien kanssa pyritään aina toimimaan lapsen parhaaksi ja vanhempien toiveita kuullaan. Toiveet otetaan huomioon toimintaa suunniteltaessa. Vasussa mainitaan, että vanhemmat kutsutaan vanhempainiltoihin, heidän kanssaan käydään alkukeskustelu päivähoidon alkaessa sekä laaditaan ja päivitetään yhdessä lapsen henkilökohtaista varhaiskasvatussuunnitelmaa. Vanhemmilta myös pyydetään ja toivotaan palautetta mm. varhaiskasvatuksen toteutumisesta, varhaiskasvatus- ja esiopetussuunnitelmasta sekä ajankohtaisista päiväkodin arjessa esille tulevista asioista.

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

5.1 Tutkimustehtävä

Tutkimuksen tavoitteena on selvittää vanhempien kokemuksia siitä, miten kasvatuskumppanuus toteutuu Ispoisten-Petrelituksen päivähoitoyksikössä. Opinnäytetyö karttoittaa vanhempien ajatuksia mm. tuomis- ja hakutilanteista, luottamussuhteesta päiväkotiin sekä henkilökunnan kanssa tapahtuvasta vuorovaikutuksesta. Opinnäytetyön tarkoituksena on tuoda vanhempien ääni kuuluville ja antaa Ispoisten-Petrelituksen päivähoitoyksikölle tietoa, jota he voivat hyödyntää suunnitellessa toimintaansa.

5.2 Tutkimusmenetelmät, toteutus ja analysointi

Tutkimusmenetelmäksi valikoitui kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus. Määrällinen tutkimusmenetelmä antaa yleisen kuvan muuttujien välisistä suhteista. Määrällisessä tutkimuksessa tietoja tarkastellaan numeerisesti. Määrällisessä tutkimuksessa tutkija saa tutkimustiedon numeroina, jotka hän tulkitsee ja selittää sanallisesti. Tulkittavat asiat tutkija esittää lomakkeessa kysymyksinä ja antaa niihin vaihtoehdot niin, että kaikki ymmärtävät kysymyksen samalla tavalla. (Vilkkä 2007, 13-15)

Työssäni selvitin päivähoitoyksikön lasten vanhempien kokemuksia kasvatuskumppanuudesta ja sen toteutumisesta. Tutkimusaineiston hankintamenetelmänä käytin kyselylomaketta (Liite 2). Aineistoa keräsin standardoidusti, lähettämällä vanhemmille samanlaiset kyselylomakkeet. Kyselylomake sisälsi 16 monivalintakysymystä ja kaksi avointa kysymystä. Kohderyhmäkseni valikoitui kummastakin päivähoitoyksiköstä satunnaisesti valitut ryhmät, joiden lasten vanhemmille lähetin kyselylomakkeet sekä saatekirjeen (Liite 1).

Kyselyt jaettiin päiväkodeissa lasten lokeroihin, ja vanhemmat saivat ne sieltä vastattavaksi. Kyselyihin vastattiin täysin nimettömästi ja vastausaika oli noin viikon ajan. Kyselyt palautettiin kirjekuorissa päiväkodin henkilökunnalle, jolta kävin vastausajan umpeuduttua hakemassa vanhempien vastaukset.

Tutkimusaineisto kerättiin marraskuussa 2015. Toimitin kyselylomakkeet ja saatekirjeet 12.11.2015 päiväkodeihin. Vastausaika kyselyissä oli 25.11.2015 asti. Tutkimusaineiston otanta oli 68 ja takaisin sain 25 kyselyä, jolloin vastausprosentti oli 36,76%.

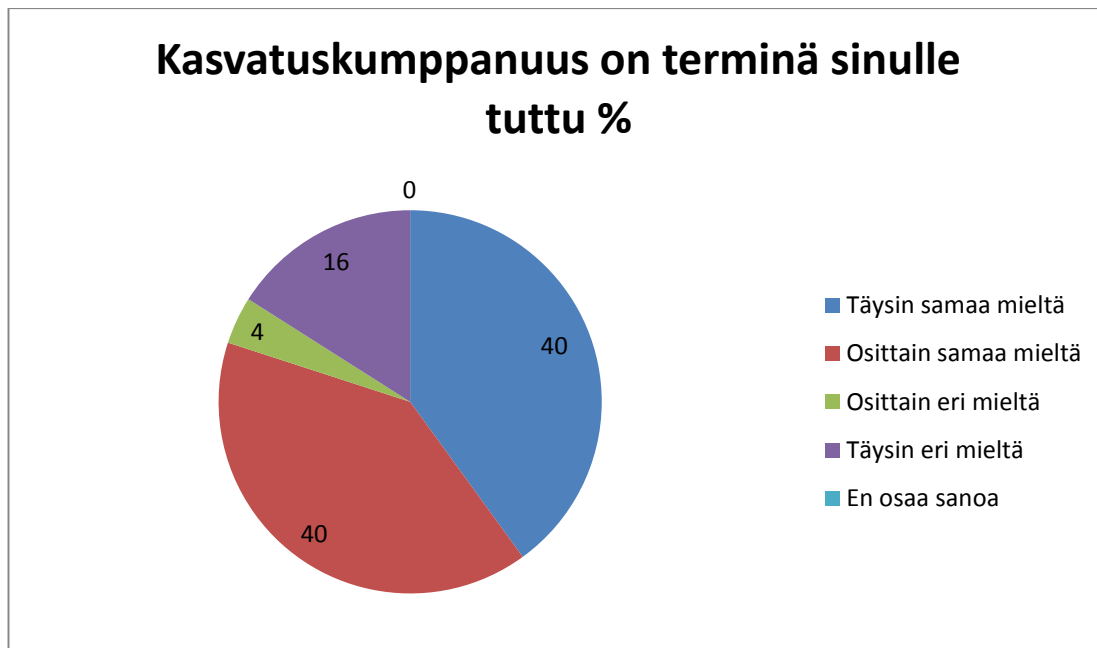
6 TUTKIMUSTULOKSET

Kyselyjä lähetin Ispoisten-Petreliuksen päivähoitoyksikön lasten vanhemmille yhteensä 68 kappaletta. Kyselyyn vastasi 25 vanhempaa 68:sta, eli vastausprosentti on

36,76%. Raportissa on kuvattu kaavioina kyselyn vastaukset. Tuloksissa on nähtävillä, kuinka monta prosenttia vanhemmista on mitäkin mieltä.

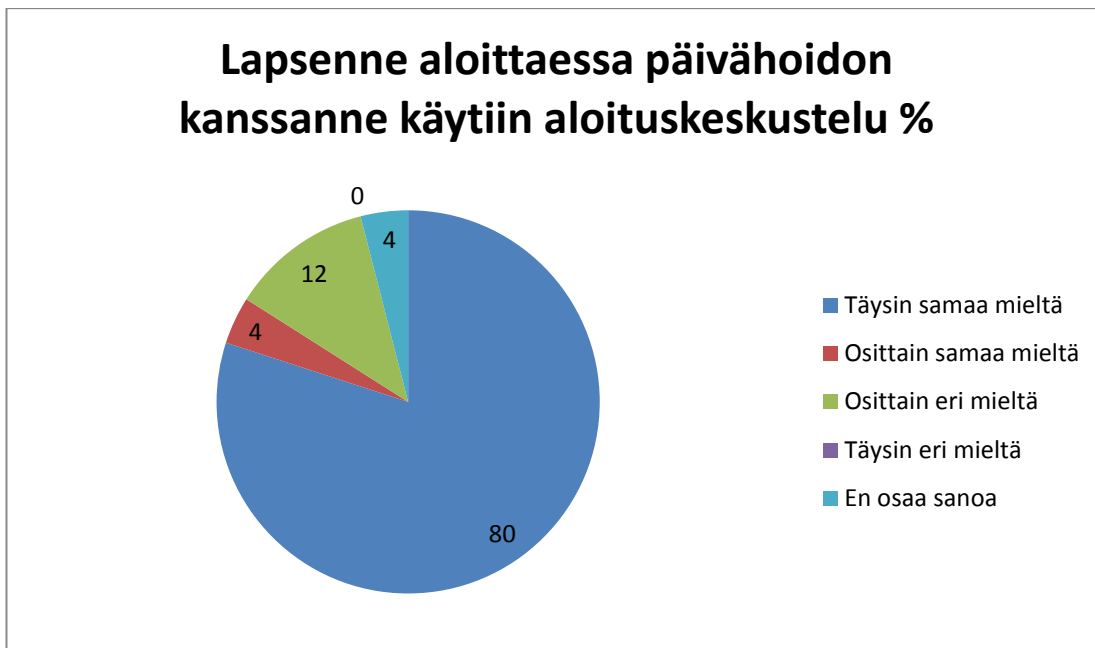
Seuraavaksi käsittelemme ja avaamme kyselyjen vastauksia.

6.1 Kasvatuskumppanuuden näkyminen päiväkodin arjessa

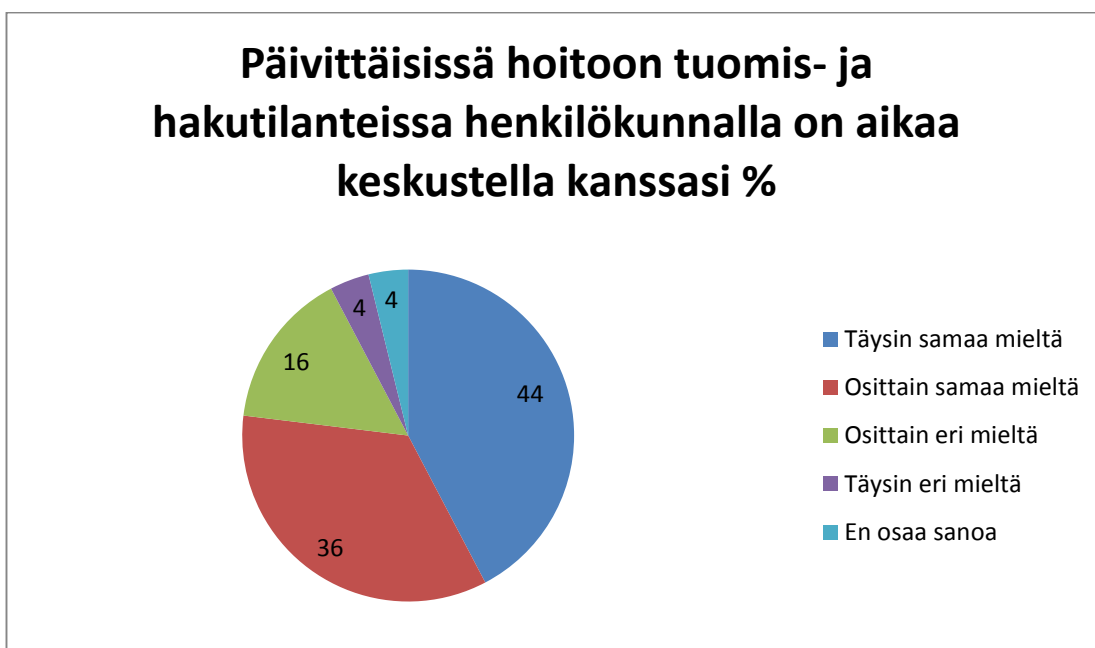
Kuvio 1. Kasvatuskumppanuuden tuttuus vanhemmille

Kyselyssä kysyttiin ensimmäiseksi termin 'kasvatuskumppanuus' tuttuutta. Terminä kasvatuskumppanuus on suurelle osaa vastaajista vähintäänkin tuttu tai melko tuttu, mutta myös moni vastaa olevansa täysin eri mieltä.

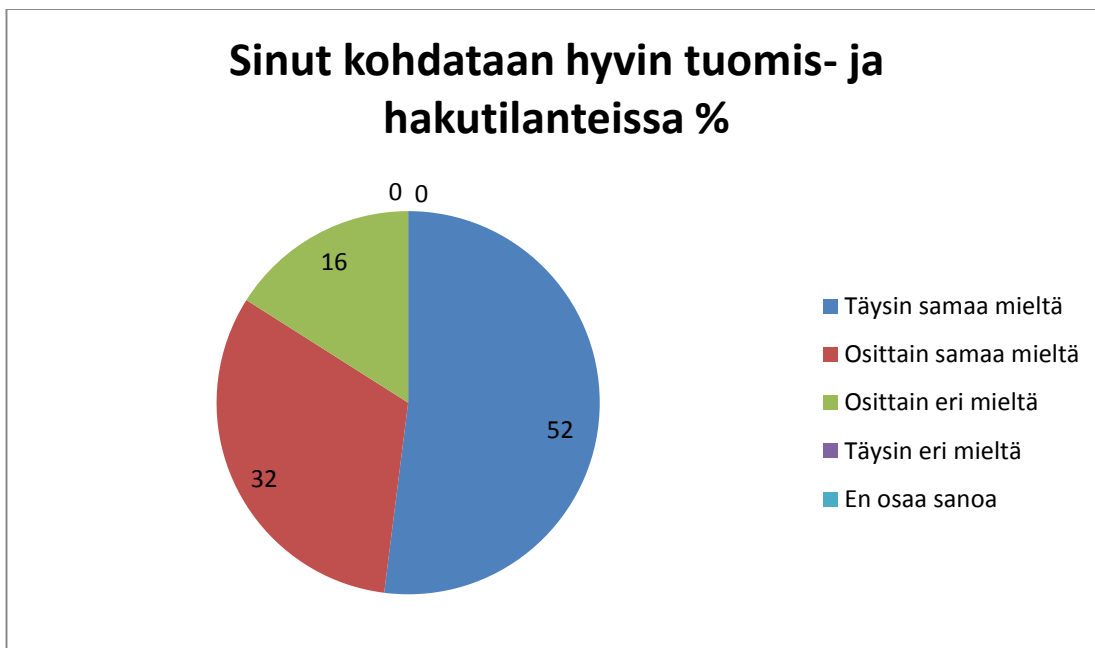
Kuvio 2. Aloituskeskustelun käyminen.

Kohdassa kaksi kysyin, onko vastaajan kanssa käyty alkukeskustelu, kun hänen lapsensa on aloittanut päivähoiton. Vastausten mukaan suurimman osan kanssa aloituskeskustelu on käyty. Vain pieni osa vastaajista on eri mieltä.

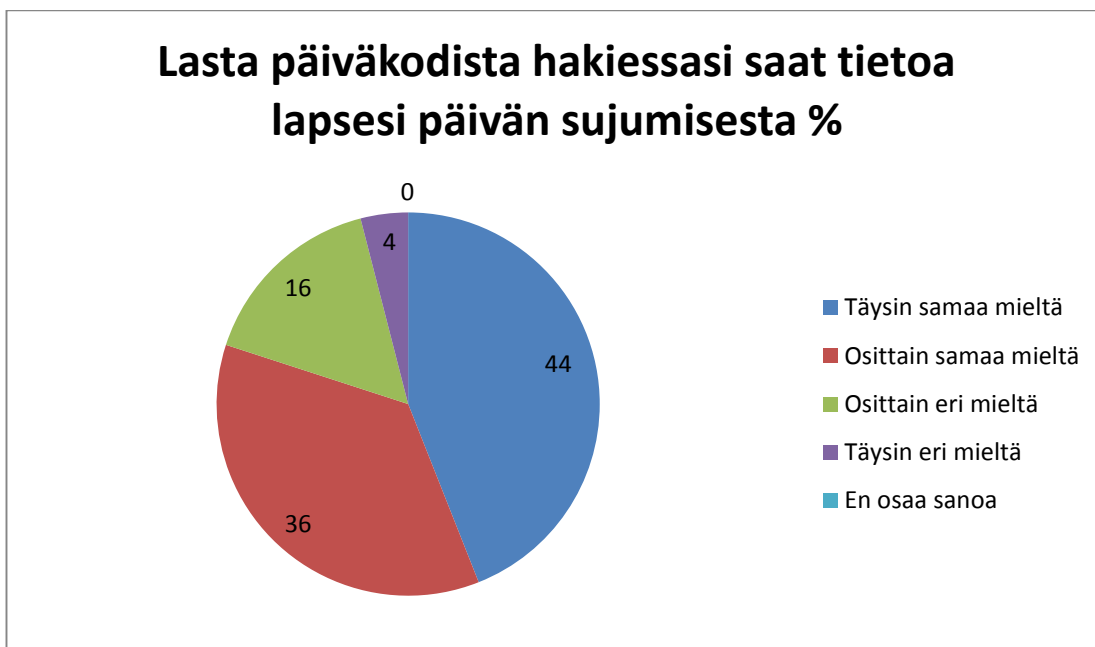
Kuvio 3. Henkilökunnan aika keskusteluun hoitoon tuomis- ja hakutilanteissa

Kolmannessa kysymyksessä kysyttiin, kokevatko vastaajat, että päiväkodin henkilökunnalla aikaa keskustella vastaajan kanssa päivittäisissä hoitoon tuomis- ja hakutilanteissa. 44% vastaajista on täysin samaa mieltä, 36% melko samaa mieltä, 16% on osittain eri mieltä, 4% täysin eri mieltä ja 4% ei osaa sanoa.

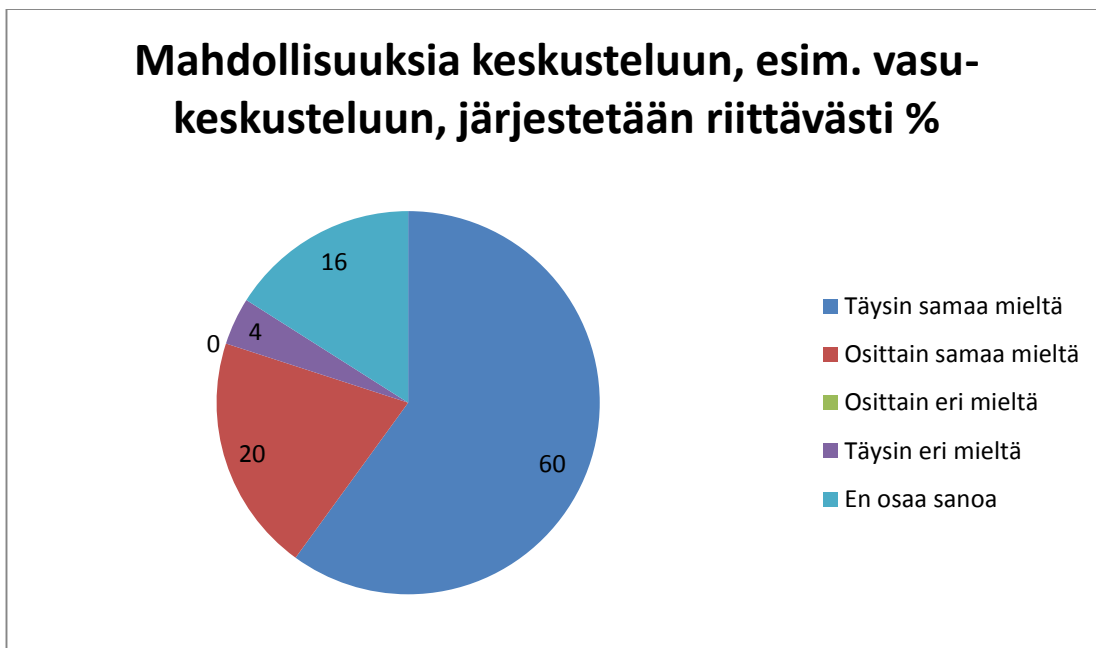
Kuvio 4. Kohtaaminen tuomis- ja hakutilanteissa

Neljännessä kohdassa kysyttiin, kohdataanko vastaaja hyvin tuomis- ja hakutilanteissa. Valtaosa on sitä mieltä, että heidät kohdataan tuomis- ja hakutilanteissa hyvin. Vain muutama on eri mieltä.

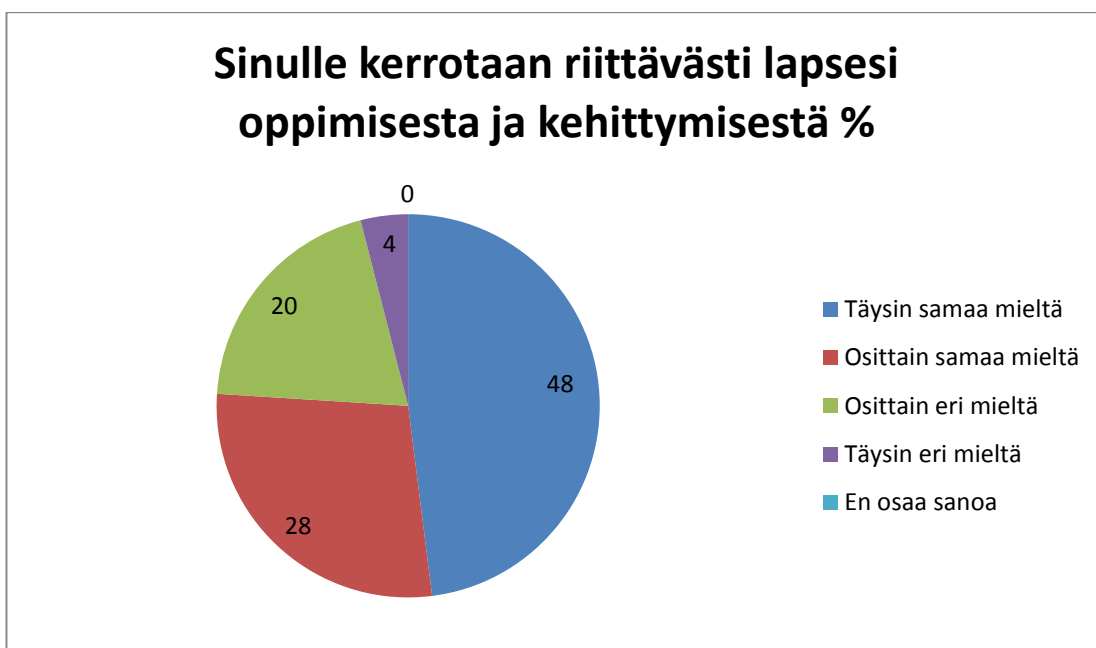
Kuvio 5. Lapsen hakutilanteessa saatava tieto päivän sujumisesta

Viidennessä kysymyksessä kysyttiin, saako vastaaja hakiessaan lastaan päivähoitosta tietoa lapsensa päivän sujumisesta. Tässäkin kohdassa suurin osa on sitä mieltä, että lapsen päivän kulumisesta saa hyvin tietoa.

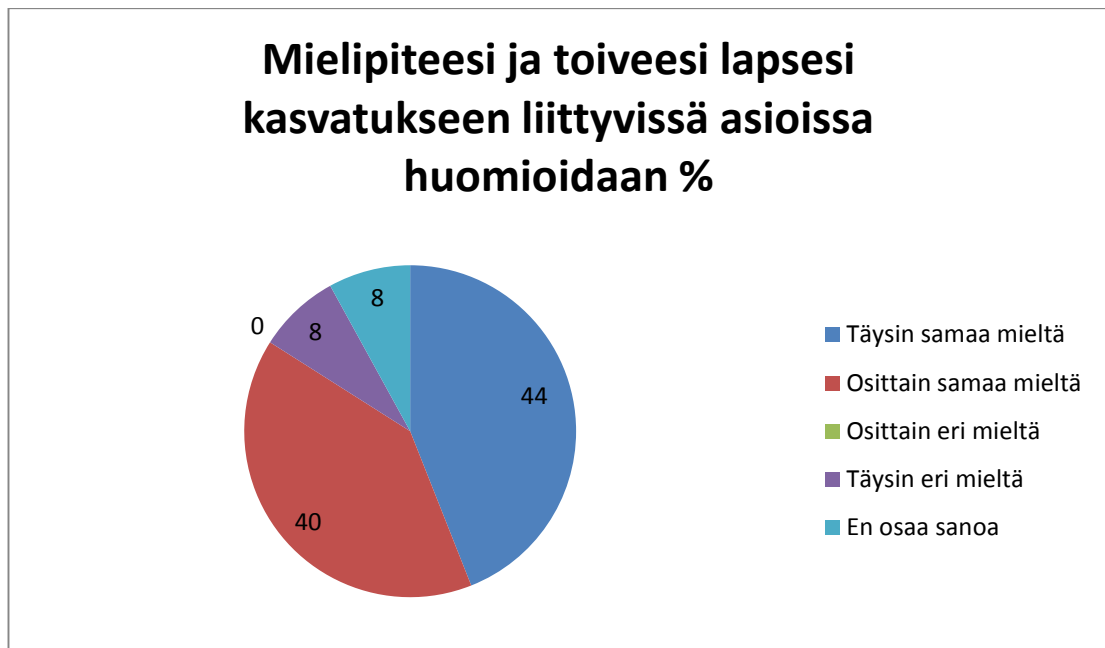
Kuvio 6. Keskustelumahdollisuuksien riittävä järjestäminen

Kuudes kysymys koski vasu-keskustelujen järjestämistä. Lähes kaikki vastaajat ovat sitä mieltä, että mahdollisuuksia keskusteluun järjestetään riittävästi.

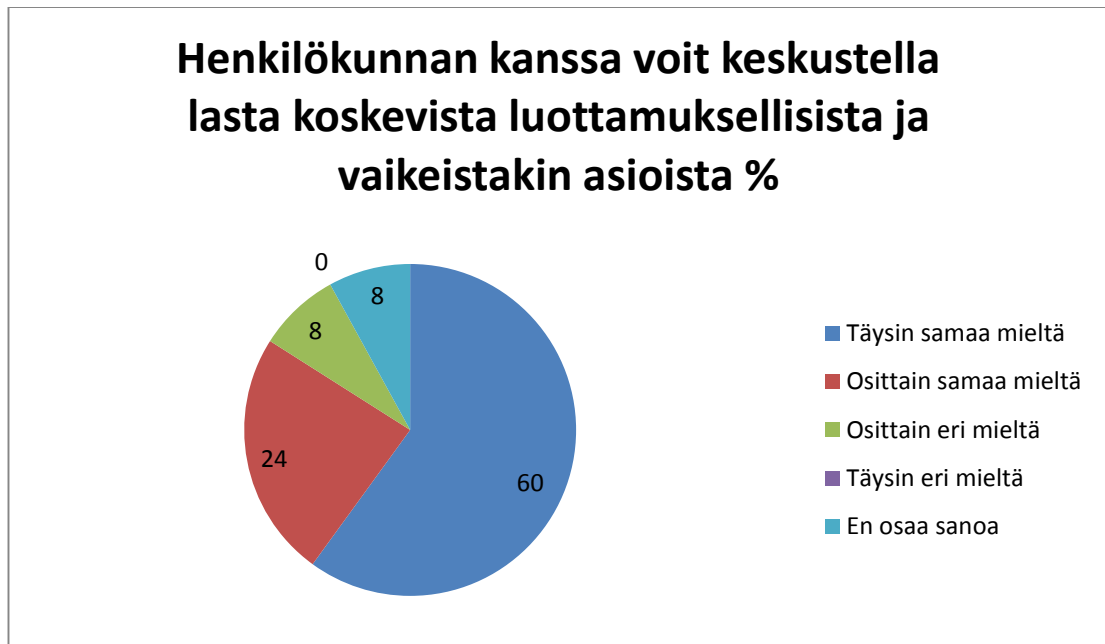
Kuvio 7. Lapsen oppimisesta ja kehittymisestä kertominen

Kohdassa seitsemän kysyttiin, kerrotaanko vastaajalle riittävästi hänen lapsensa oppimisesta ja kehittymisestä. Suurin osa vastaajista oli tyytyväisiä tiedon määrään, vain muutama osittain eri mieltä tai täysin eri mieltä.

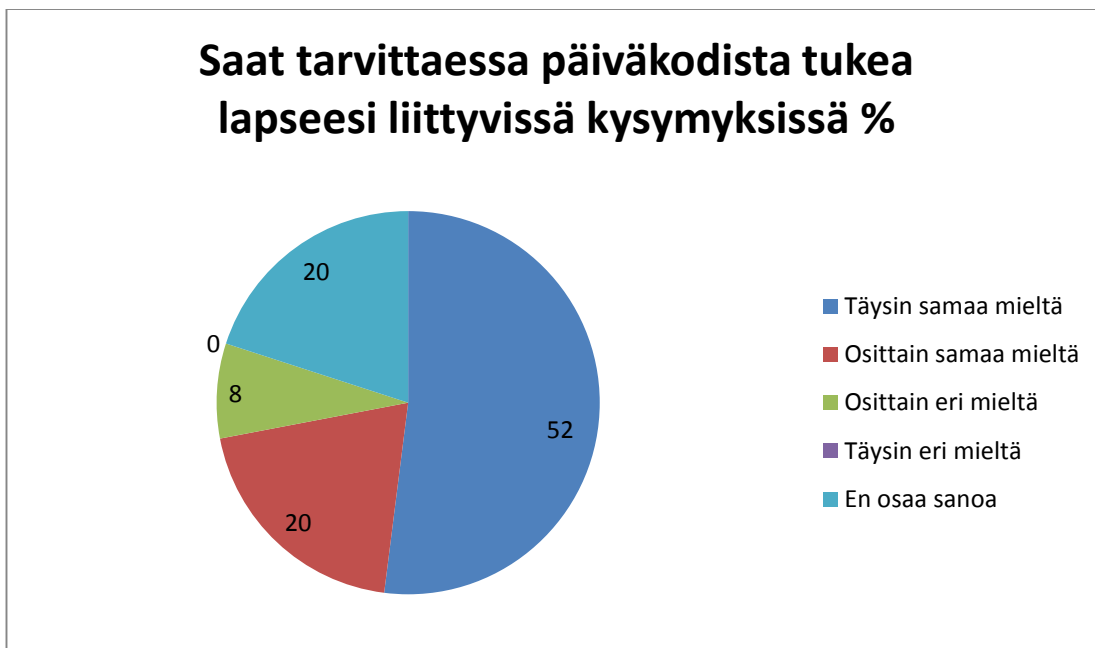
Kuvio 8. Vanhempien mielipiteen huomioiminen kasvatukseen liittyvissä asioissa

Kysymyksessä kahdeksan vastaajilta kysyttiin, huomioidaanko heidän toiveensa ja mielipiteensä lapsen liittyvissä asioissa. Tähänkin valtaosa vastaajista on samaa mieltä.

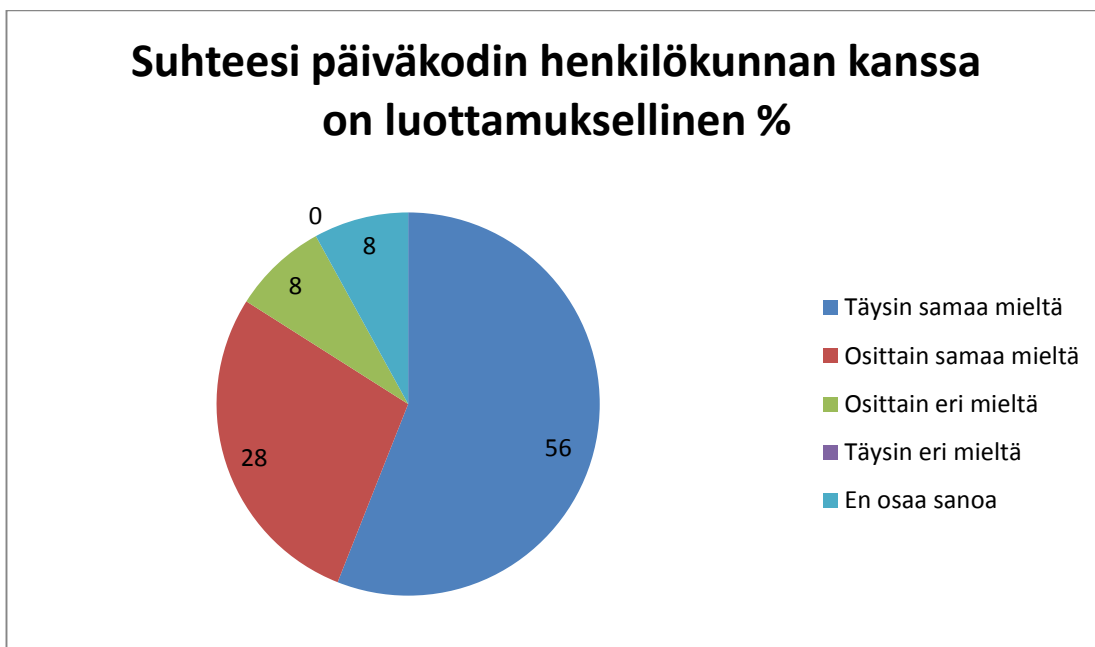
Kuvio 9. Henkilökunnan kanssa voi keskustella lasta koskevista luottamuksellisista ja vaikeistakin asioista.

Yhdeksännessä kohdassa kysyttiin, voiko henkilökunnan kanssa keskustella lasta koskevista luottamuksellisista ja vaikeistakin asioista. Vastaajista enemmistö on sitä mieltä, että pystyy.

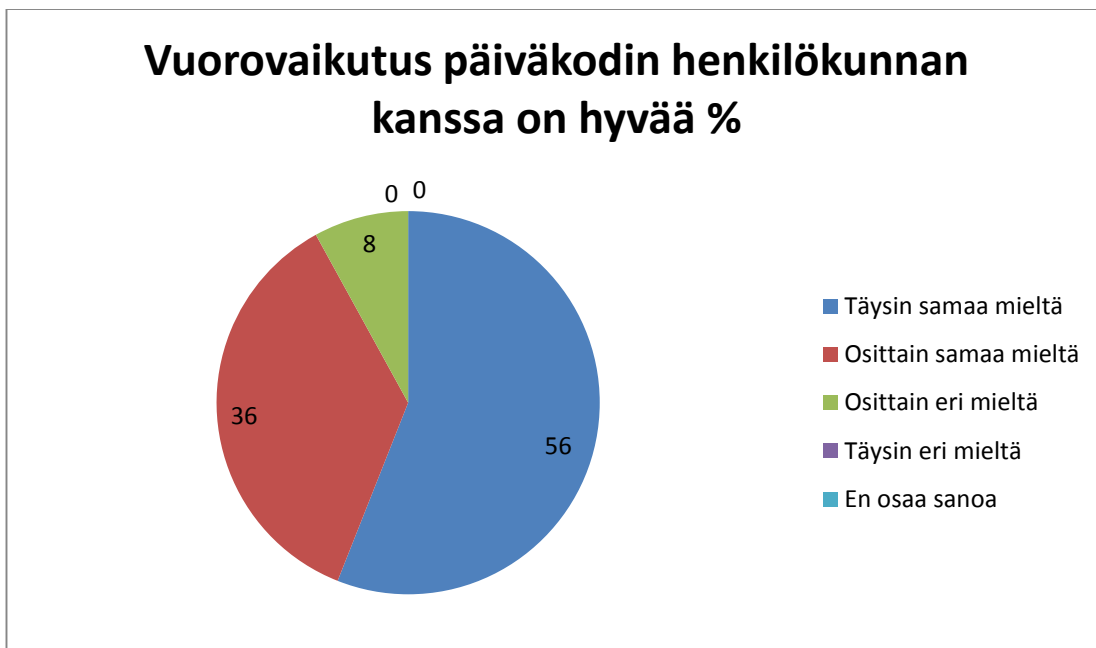
Kuvio 10. Päiväkodista saa tarvittaessa tukea lapseen liittyvissä kysymyksissä.

Kohdassa kymmenen vastaajilta kysyttiin, saavatko he tarvittaessa päiväkodista tukea lapseen liittyvissä kysymyksissä. Vastaajista suuri osa kokee saavansa tarvittaessa tukea. Kuitenkin 20% on myös sitä mieltä, ettei osaa sanoa.

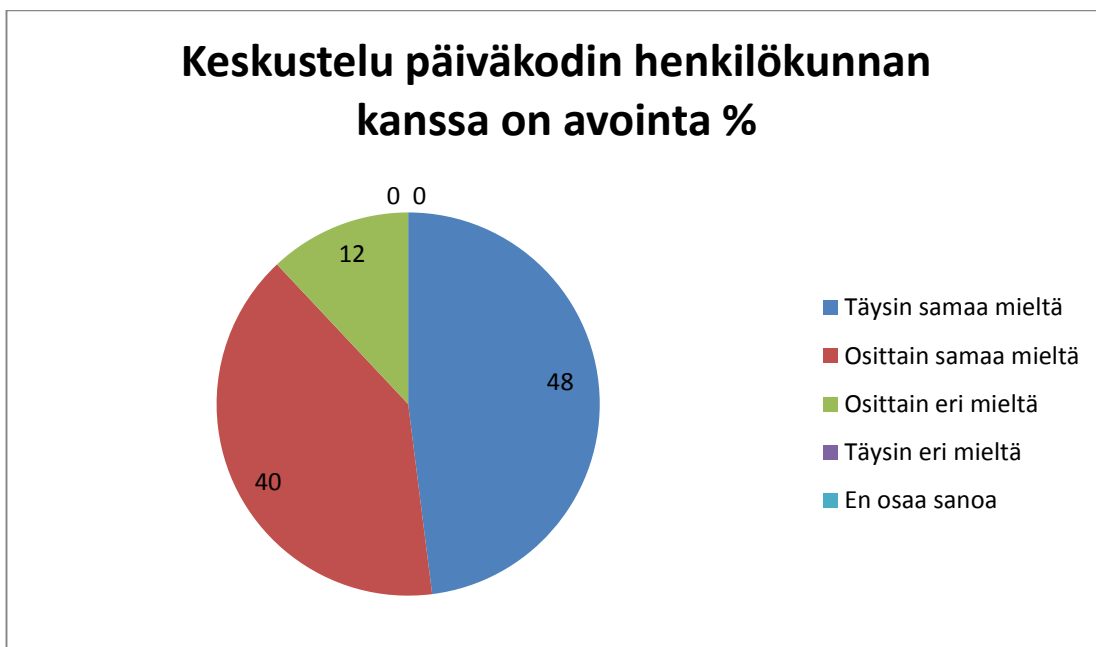
Kuvio 11. Suhde päiväkodin henkilökuntaan on luottamuksellinen.

Kohdassa yksitoista kysyttiin vanhempien ja henkilökunnan välisestä luottamuksesta. Valtaosa vastaajista kokee suhteensa päiväkodin henkilökunnan kanssa olevan luottamuksellinen. Vain pieni osa vastaajista on eri mieltä, tai ei osaa sanoa.

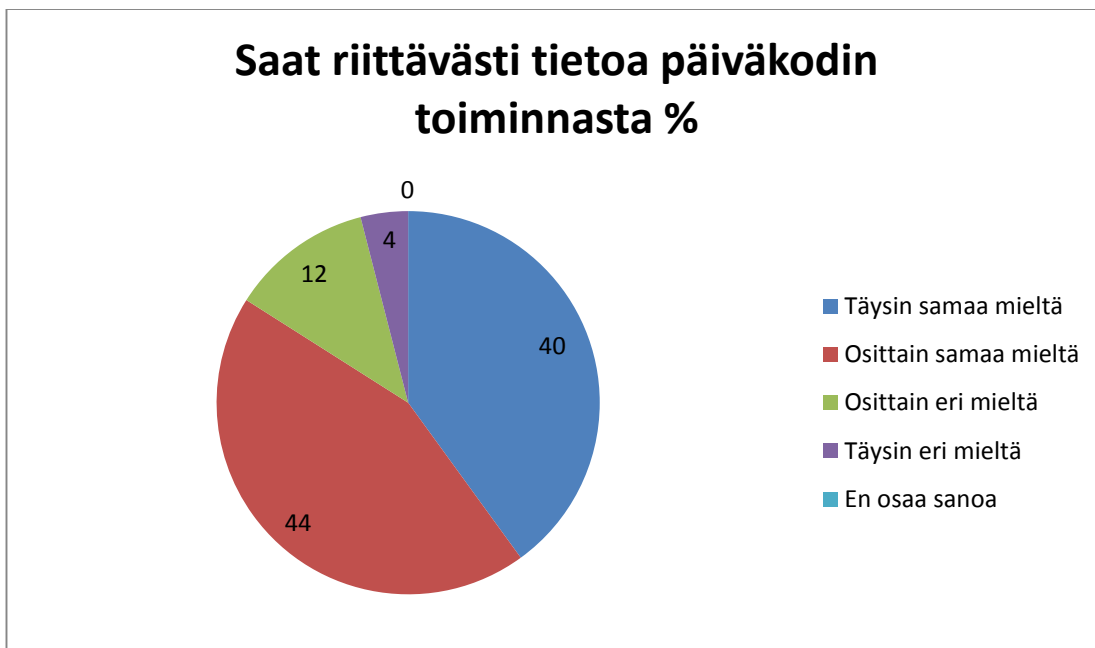
Kuvio 12. Vuorovaikutus päiväkodin henkilökunnan kanssa.

Kysymyksessä kaksitoista kysyttiin vastaajien kokemusta vuorovaikutuksesta henkilökunnan kanssa. Selkeä enemmistö on sitä mieltä, että vuorovaikutus henkilökunnan kanssa on hyvää. Vastaajista ei myöskään yksikään ollut täysin eri mieltä.

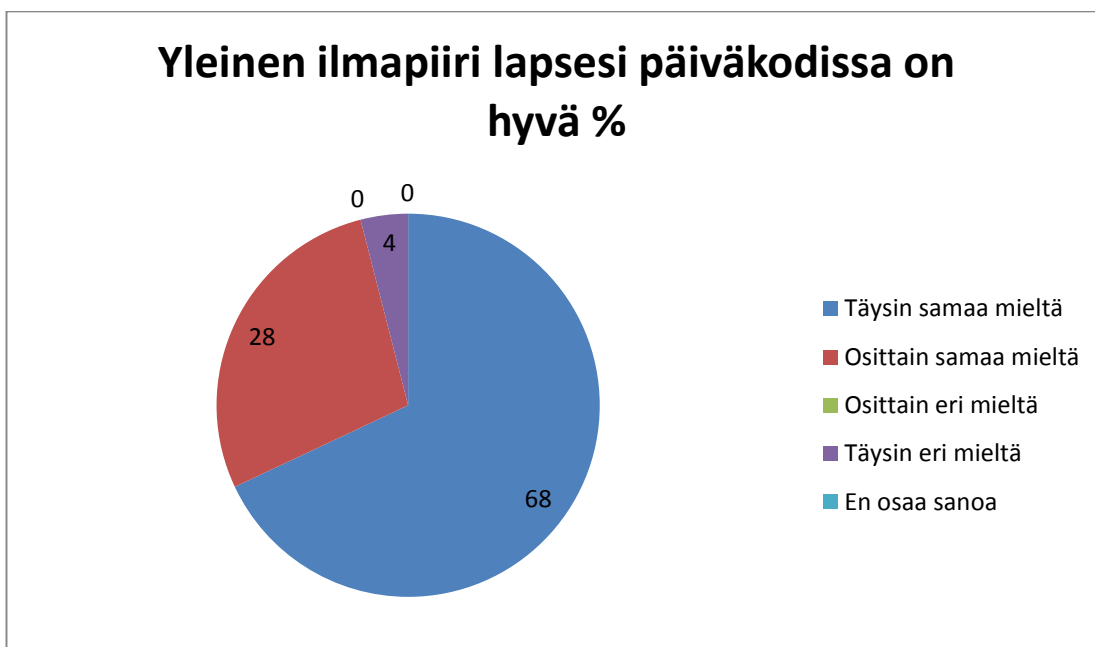
Kuvio 13. Avoin keskustelu päiväkodin henkilökunnan kanssa.

Kohdassa kolmetoista kysyttiin, onko keskustelu päiväkodin henkilökunnan kanssa avointa. Tähän suurin osa vastaajista on samaa tai osittain samaa mieltä. Vastaajista kukaan ei ollut täysin eri mieltä.

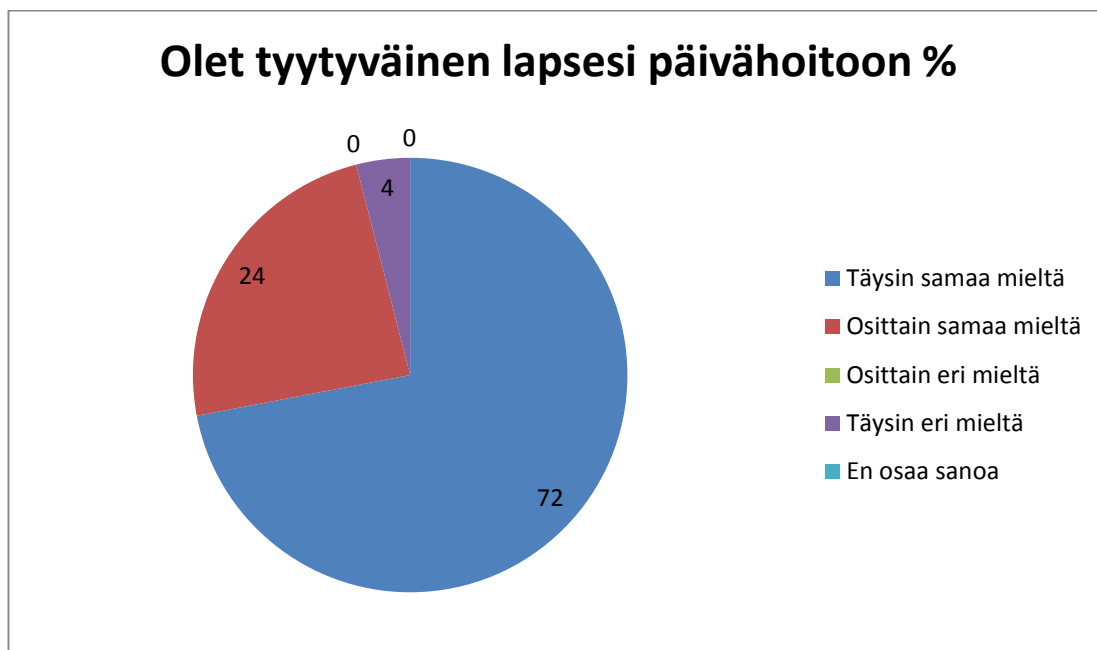
Kuvio 14. Tiedon saanti päiväkodin toiminnasta.

Neljännestätoista kohdassa kysyttiin saavatko vastaajat riittävästi tietoa päiväkodin toiminnasta. 40% vastaajista kokee saavansa riittävästi tietoa, 44% kokee saavansa melko riittävästi, 12% ei koe saavansa ihan riittävästi ja 4% kokee saavansa riittämättömästi tietoa päiväkodin toiminnasta.

Kuvio 15. Yleinen ilmapiiri päiväkodissa.

Kohdassa viisitoista kysyttiin päiväkodin yleisestä ilmapiiristä. Valtaosa, 68% kokee päiväkodin ilmapiirin hyväksi, 28% melko hyväksi ja vain 4% on sitä mieltä, ettei päiväkodissa olisi hyvä ilmapiiri.

Kuvio 16. Tyytyväisyys lapsen päivähoitoon.

Viimeisessä monivalintakysymyksessä, kohdassa kuusitoista, kysyttiin, onko vastaaja tyytyväinen lapsensa päivähoitoon. Tähän vastasi myös selvä enemmistö olevansa tyytyväinen tai melko tyytyväinen.

6.2 Kehittämistoiveet kasvatuskumppanuutta koskien

Lähtämäni kyselylomake sisälsi myös kaksi avointa kysymystä:

- Muita kasvatuskumppanuuteen liittyviä mielipiteitä, ja
- Kehitysehdotuksia kasvatuskumppanuuteen liittyen,

joihin vanhemmista muutama vastasi. Vanhemmat kertoivat näissä kahdessa kohdassa hyvin monisanaisesti, että henkilökunta on osaavaa ja työhönsä motivoitunutta, päivittäiset vuorovaikutustilanteet sujuvat yleisesti ottaen hyvin, sekä yhteistyö kodin ja päiväkodin välillä on mutkatonta ja toimivaa. Vanhempien mielestä päiväkodin henkilökunta tukee vanhempia ja ottaa perheet kokonaisvaltaisesti huomioon. Vanhemmat

myös kommenteissaan muistuttivat salassapidon, keskinäisen kunnioituksen, lasten tasavertaisuuden ja kiusaamiseen puuttumisen tärkeydestä, suoran palautteen antamisesta sekä positiivisuuden muistamisesta, vaikka päivä olisikin ollut hankala.

Kehitystoiveina vanhemmilla oli saada lapselle ns. omahoitaja, jonka kanssa olisi mahdollista luoda vielä hieman parempi luottamussuhde. Vanhemmat myös toivoivat, että esimerkiksi aloituskeskusteluissa voisi olla mukana useampi ryhmän työntekijöistä, vaikka se voikin olla ajankäytöllisesti haastavaa.

7 POHDINTA

7.1 Tutkimuksen tavoitteiden toteutuminen ja johtopäätökset

Vastausten määrä jäi melko pieneksi, sillä 68 vanhemmasta vain 25 palautti täytetyn kyselylomakkeen. Näin ollen vastausprosentti oli 36,76%. On vaikea sanoa, miksi vastauksia palautettiin näin vähän. Mielestäni kuitenkin kysely oli lyhyt, selkeä ja helppo vastata. Vastauksia lähetettiin kuitenkin melko pienelle otannalle, jolloin vastaamattomien kyselyiden puuttuminen näkyy näin selkeästi. Saattaa olla, että vanhemmat kokevat vastaamisen 'ylimäärisenä' työnä, tai eivät muistaneet 'paperilappusta', joka löytyi lapsen lokerosta. Tämänkin olisin voinut ehkä välttää tekemällä kyselyn sähköisesti, mutta koin itselleni mukavammaksi tavaksi tehdä kyselylaput paperiversiona.

Tutkimuksen tavoitteena oli tutkia, miten vanhemmat kokevat kasvatuskumppanuuden toteutuvan Isoisten-Petreliuksen päivähoitoyksikössä. Tutkimuksen tavoitteet kuitenkin täyttyivät, ja Isoisten-Petreliuksen päivähoitoyksikön henkilökunta saa monipuolisesti tietoa siitä, mikä heidän toiminnassaan on hyvää ja mikä ei toimi. Vastausten vähäisestä määrästä huolimatta, kyselyn palauttaneet vanhemmat olivat vastanneet kaikkiin kysymyksiin ja suuri osa toi hyvin esiin omia ajatuksiaan avoimissa kysymyksissä.

Vastausten perusteella voidaan päätellä, että vanhemmat yleisesti ottaen pitävät Isposten-Petreliuksen päivähoitoyksikköä hyvänä ja turvallisena paikkana lapsilleen. Päivähoitoyksikön henkilökunta koetaan motivoituneeksi ja asiansa osaavaksi sekä luotettavaksi. Termi kasvatuskumppanuus on suurelle osaa vanhemmista tuttu, ja vanhemmat kokevat kasvatuskumppanuuden toteutuvan päivähoitoyksikössä hyvin. Avointen kysymysten vastaukset olivat myös suurilta osin erittäin mukavaa luettavaa: niissä kehuttiin paljon henkilökuntaa ja heidän ammattitaitoaan. Kehitysideana voisi olla avoimissa vastauksissa mainittu 'omahoitaja' lapselle.

7.2 Tutkimuksen luotettavuus ja validiteetti

Mielestäni tutkimuksen luotettavuus on melko hyvä, ja uskon, että tutkimuksen tulokset pysyisivät samansuuntaisina, jos asiaa tutkittaisiin uudestaan. Tutkimuksen kohteeksi valikoitui ositetulla otannalla kummastakin päiväkodista yhteensä viisi lapsiryhmää. Otannan määrä olisi voinut olla isompikin, mutta odotin ehkä vähän suurempaa määrää vastauksia nykyiseltä otannalta. Vastausprosentti ei ollut kovin suuri, mutta riittävä johtopäätösten tekemiseen.

Tutkimukseni myös mielestäni mittaa hyvin sitä, mitä sen on tarkoituskin mitata. Laadin kyselylomaketta ajan kanssa ja huolella, jotta saisin siitä mahdollisimman selkeän ja kattavan, mutta kuitenkin helposti vastattavan ja tiiviin. Pyrin myös saamaan mitta-asteikon vaihtoehtoista selkeitä ja vaihtoehtojen eroista sopivat.

7.3 Tutkimuksen eettisyys

Opinnäytetyössä pyrittiin ottamaan huomioon hyvät tieteelliset käytännöt. Tutkimusaineistoa ei luovuteta ulkopuolisille, eikä käytetä muuhun tarkoitukseen kuin on sovittu. Opinnäytetyökyselyyn vastattiin nimettömästi.

LÄHTEET

Hellman-Suominen, K., Järvinen, M. & Laine, A. 2009. Varhaiskasvatusta ammattitaidolla. Helsinki: Kirjapaja.

Ispoisten-Petreliuksen päivähoitoyksikön varhaiskasvatussuunnitelma. 2014.

Kaskela, M. & Kekkonen, M. 2006. Kasvatuskumppanuus kannattelee lasta – Opas varhaiskasvatuksen kehittämiseen. Vaajakoski: Gummerus Kirjapaino Oy.

Kekkonen, M. 2012. Kasvatuskumppanuus puheena : Varhaiskasvattajat, vanhemmat ja lapset päivähoiton diskursiivisilla näyttämöillä. Tampere: Tampereen Yliopistopaino Oy.

Koivunen, P-L. 2009. Hyvä päivähoito : Työkaluja sujuvaan arkeen. Juva: PS-kustannus.

Mikkola, P. & Nivalainen, K. 2009. Lapselle hyvä päivä tänään – Näkökulmia 2010-luvun varhaiskasvatukseen. Saarijärvi: Offset Oy / Pedatieto.

Mönkkönen, K. 2007. Vuorovaikutus : Dialoginen asiakastyö. Helsinki: Edita Publishing Oy.

Stakes. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. 2005. Saarijärvi: Gummerus.

Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen www-sivut. 2015. Varhaiskasvatus. Viitattu 28.11.2015. <https://www.thl.fi/fi/web/lapset-nuoret-ja-perheet/peruspalvelut/varhaiskasvatuspalvelut>

Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen www-sivut. 2015. Vasu-asiakirja. Viitattu 28.11.2015. https://www.thl.fi/fi/web/lapset-nuoret-ja-perheet/lait_oppaat/varhaiskasvatus_ja_paivahoito/vasu-asiakirja

Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen www-sivut. 2015. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma (VASU). Viitattu 9.12.2015. https://www.thl.fi/fi/web/vammaispalvelujen_kasikirja/lapset-perheet/suunnitelmat/lapsen-varhaiskasvatussuunnitelma-vasu

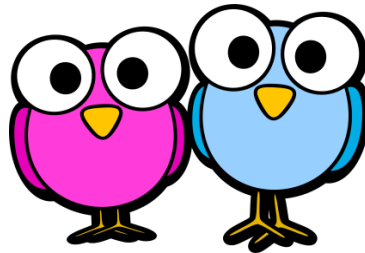
Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma. 2013. <http://blog.edu.turku.fi/ranta-maenphy/files/2015/06/Turun-varhaiskasvatussuunnitelma.pdf>

Varhaiskasvatustilasto. 2015. 8.5.2015/580.

Vilkka, H. 2007. Tutki ja mittaa : Määrällisen tutkimuksen perusteet. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Saatekirje vanhemmille:

Hei vanhemmat!

Opiskelen Satakunnan ammattikorkeakoulussa sosionomiksi ja toteutan opinnäytetyötäni yhdessä Ispoisten-Petrelituksen päivähoitoyksikön kanssa. Pääsinkin jo tutustumaan päiväkotiin johtamisharjoitteluni aikana alkusyksystä 2015, joten on mukava tehdä opinnäytetyötä tuttuun paikkaan.

Tutkimukseni aihe on ***kasvatuskumppanuus eli työntekijöiden ja vanhempien välinen yhteistyö päiväkodissa***. Tutkimuksen tavoitteena on selvittää vanhempien näkemys kasvatuskumppanuuden toteutumisesta päiväkodissa.

Tutkimukseni onnistumiseksi ja kasvatuskumppanuuden mahdolliseksi kehittämiseksi vastauksenne ovat hyvin arvokkaita ja olen kiitollinen, jos käytätte pienen hetken aikaanne kysymyksiin vastaamiseen.

Vastaukset jätetään nimettöminä ja niitä käytetään vain opinnäyte-työssäni.

Vastausaikaa on keskiviikkoon 25.11.2015 asti

ja kyselyt voitte palauttaa päiväkodin henkilökunnalle, joka ottaa ne talteen minua varten.

Vastaan mielelläni tutkimustani koskeviin kysymyksiin.

Ystävällisin terveisin

Mira Akkanen

mira.m.akkanen@student.samk.fi

KYSELY KASVATUKUMPPANUUDESTA ISPOISTEN-PETRELIUKSEN PÄIVÄHOITOYKSIKÖSSÄ

”Kasvatuskumppanuudella tarkoitetaan vanhempien ja päiväkodin henkilöstön tietoista sitoutumista toimimaan yhdessä lasten kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemisessa. Tämä edellyttää keskinäistä luottamusta, tasavertaisuutta ja kunnioitusta”

Ympyröi paras vaihtoehto:

- 5 = täysin samaa mieltä
- 4 = osittain samaa mieltä
- 3 = osittain eri mieltä
- 2 = täysin eri mieltä
- 1 = en osaa sanoa

1. Kasvatuskumppanuus on terminä sinulle tuttu.

5 4 3 2 1

2. Lapsenne aloittaessa päivähoidon kanssanne käytiin aloituskeskustelu.

5 4 3 2 1

3. Päivittäisissä lapsen hoitoon tuomis- ja hakutilanteissa henkilökunnalla on aikaa keskustella kanssasi.

5 4 3 2 1

4. Sinut kohdataan hyvin tuomis- ja hakutilanteissa.

5 4 3 2 1

5. Lasta päiväkodista hakiessasi saat tietoa lapsesi päivän sujumisesta.

5 4 3 2 1

6. Mahdollisuuksia keskusteluun, esim. vasu-keskusteluun, järjestetään riittävästi.

5 4 3 2 1

7. Sinulle kerrotaan riittävästi lapsesi oppimisesta ja kehityksestä.

5 4 3 2 1

8. Mielipiteesi ja toiveesi lapsesi kasvatukseen liittyvissä asioissa huomioidaan.

5 4 3 2 1

9. Henkilökunnan kanssa voit keskustella lasta koskevista luottamuksellisista ja vaikeistakin asioista.

5 4 3 2 1

10. Saat tarvittaessa päiväkodista tukea lapseesi liittyvissä kysymyksissä.

5 4 3 2 1

11. Suhteesi päiväkodin henkilökunnan kanssa on luottamuksellinen.

5 4 3 2 1

12. Vuorovaikutus päiväkodin henkilökunnan kanssa on hyvää.

5 4 3 2 1

13. Keskustelu päiväkodin henkilökunnan kanssa on avointa.

5 4 3 2 1

14. Saat riittävästi tietoa päiväkodin toiminnasta.

5 4 3 2 1

15. Yleinen ilmapiiri lapsesi päiväkodissa on hyvä.

5 4 3 2 1

16. Olet tyytyväinen lapsesi päivähoitoon.

5 4 3 2 1

17. Muita kasvatuskumppanuuteen liittyviä mielipiteitä:

18. Kehitysehdotuksia kasvatuskumppanuuteen liittyen:

Kiitos vastauksistanne! 😊